



Psychological consequences of covid-19 on rural women: lessons from the covid-19 epidemic in the field of mental health of rural women head of households in Kangavar county

Bahman Mahdavi ¹, Farahnaz Rostami ² , Shahpar Geravandi ³, Somayeh Moradhaseli ⁴

1. Department of Agricultural Extension and Education, Faculty of Agriculture, Razi University, Kermanshah, Iran

Email: mahdavi.bahman8875@gmail.com

2. (Corresponding Author) Department of Agricultural Extension and Education, Faculty of Agriculture, Razi University, Kermanshah, Iran

Email: frostami@razi.ac.ir

3. Department of Agricultural Extension and Education, Faculty of Agriculture, Razi University, Kermanshah, Iran

Email: sh.geravandi1@gmail.com

3. Department of Agricultural Extension and Education, College of Agriculture, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

Email: s.moradhaseli@modares.ac.ir

ARTICLE INFO

Article type:

Research Paper

ABSTRACT

Article History:

Received:

26 November 2024

Received in revised form:

5 March 2025

Accepted:

23 March 2025

Available online:

7 May 2025

The coronavirus pandemic has had a significant impact on the mental health of vulnerable groups, including women heads of rural households. Therefore, the present study aimed to identify the psychological consequences of the Covid-19 epidemic on this vulnerable rural group and to provide lessons from the pandemic. The present study was conducted with a qualitative approach and a phenomenological approach, and the sample group consisted of 24 women heads of households who were selected purposively. Information from this group was collected using semi-structured interviews. The triangulation method was also used to validate the data. Then, the data were analyzed using the Claise method. Data analysis led to the identification of 27 primary themes and 8 sub-themes of the outcomes, which showed 7 main outcomes including; the emergence of mental and psychological problems, reduced quality of work life and job instability, hope, optimism and resilience, self-efficacy, and fear of the future in the experiences of the participants. The COVID-19 pandemic was a challenging time, the consequences of which have affected people to this day. Accordingly, it can be said that public health approaches and interventions by relevant organizations and bodies should prioritize supporting vulnerable segments of society, including female heads of households, and policies should also be responsive to gender and social equality to provide the basis for reducing the negative effects of global pandemics, both during and after the pandemic.

Keywords:

Covid-19,

Mental Health of Female

Heads of Rural

Households,

Psychological

Consequences,

Lessons From The

Epidemic.

Citation: Mahdavi, B., Rostami, F., Geravandi, Sh., & Moradhaseli, S. (2025). Psychological consequences of covid-19 on rural women: lessons from the covid-19 epidemic in the field of mental health of rural women head of households in Kangavar county. *Journal of Rural Research*, 16 (1), 115-131.

<http://doi.org/10.22059/JRUR.2025.385086.1998>



© The Author(s)

This is an open access article under the CC BY-NC 4.0 license (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>).

Publisher: University of Tehran Press

Extended Abstract

Introduction

Considering the epidemic situation of the Covid-19 virus, the consequences of the spread of this disease, which has affected all aspects of human life and continues. Because the mental health consequences of the pandemic are gendered, and women have been more severely affected by harmful domestic violence and financial harm during COVID-19 than men, scoring more severely on mental health measures. In addition to the effects it had on people's physical health, the corona virus epidemic has left many psychological effects on people's mental health. Among the people exposed to consequences related to the mental health of women heads of rural households. Therefore, the present study was conducted with the aim of identifying the psychological consequences and lessons from the epidemic of this virus.

Methodology

The present study was conducted with a qualitative approach and phenomenological method, and the sample group consists of 24 female heads of the household, who were selected in a targeted way. The information of this group was collected using a semi-structured interview and was analyzed using the Colaizzi's method. This method consists of seven steps: 1- In this step, all the descriptions and experiences of the studied society were studied several times in order to empathize with them. Making meanings and trying to reach the specific meaning and concept of each sentence, 4- Clustering each of the formulated meanings and concepts, 5- Combining the results in the form of a comprehensive description of the subject. research case, 6- Formulating a comprehensive description of the subject under study in the form of a real and necessary description, 7- Validating the findings by referring back to the people under study to confirm the findings. In this study, various and clear questions were asked from the subjects from different angles for credibility, and the triangulation method was used in the data analysis stage. In order to be transferable, the strategy of different sources of data collection and

analysis was used. In order to verify the findings and ensure the accuracy of the results obtained with the help of the research group, the concepts extracted from the content analysis, reports, manuscripts and research notes were again provided to the research group and finally the research group in the field of how to collect data and how The interpretation and analysis were agreed upon and the necessary feedback from the studied samples of the research in the context of the obtained results shows the reliability of this study.

Results and discussion

Data analysis led to the identification of 27 primary themes and 8 sub-themes of outcomes, which included 7 main outcomes. The results obtained from identifying the psychological consequences of this disease on the mental health of female heads of households in the studied village showed that mental and emotional problems, reduced quality of work life and job instability, hope, optimism and resilience, self-efficacy and fear of the future are negative and positive consequences in It has been a study community. Therefore, it is necessary to compile lessons in this field in the health system, taking into account all the above cases, with comprehensive pathology in these conditions. In this regard, based on the results obtained from the results and the breakdown and analysis of all the mentioned dimensions and components of these results, comprehensive lessons for the management of these results on the mental health of women heads of rural households for the post-corona sensitive period and even in the event of the emergence of The same is presented in the future.

Conclusion

The covid-19 epidemic was a challenging time, the consequences of which are still affecting people. Therefore, it is necessary to compile lessons from this epidemic and make greater progress in psychological science in the field of women's mental health.

Lesson 1: Individual and family factors should be the center of attention and consider it as a main factor in planning.

Lesson 2: Psychological interventions based on awareness of mind and thought should appear when these situations arise.

Lesson 3: When fighting diseases, we must think globally.

Lesson 4: We need to improve health literacy and educational information.

Lesson 5: The influence of executive factors should be used in the analysis of public health to address psychosocial problems.

In accordance with the presented lessons necessary to control or manage the psychological consequences on the mental health of women heads of rural households in the post-corona era, things like: creating an organized and coherent system to organize this group of women with mental problems, as a result of this Illness is considered necessary by executive agents in order to familiarize rural women with various types of psychological disorders by including lessons during the virus epidemic in order to cope and turn challenges into opportunities in the post-corona era.

Funding

There is no funding support.

Authors' Contribution

Authors contributed equally to the conceptualization and writing of the article. All of the authors approved the content of the manuscript and agreed on all aspects of the work declaration of competing interest none.

Conflict of Interest

Authors declared no conflict of interest.

Acknowledgments

We are grateful to all the scientific consultants of this paper.



پیامدهای روانی کووید ۱۹ بر زنان روستایی: درس‌هایی از همه‌گیری COVID-19 در زمینه سلامت روان زنان سرپرست خانوار شهرستان کنگاور

بهمن مهدوی^۱, فرخناز رستمی^۲, شهپر گرواندی^۳, سمیه مرادحاصلی^۴

- ۱- گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران. رایانامه: mahdavi.bahman8875@gmail.com
۲- نویسنده مسئول، گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران. رایانامه: f.rostami@razi.ac.ir
۳- گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران. رایانامه: sh.geravandi1@gmail.com
۴- گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران. رایانامه: s.moradhaseli@modares.ac.ir

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	همه‌گیری ویروس کرونا اثرات روانی زیادی بر سلامت روان قشرهای آسیب‌پذیر از جمله زنان سرپرست خانوارهای روستایی گذاشته است. لذا مطالعه حاضر با هدف شناسایی پیامدهای روانی اپیدمی کووید-۱۹ بر این قشر آسیب‌پذیر روستایی و ارائه درس‌هایی از همه‌گیری این ویروس انجام شده است. مطالعه حاضر با رویکرد کیفی و به شیوه فنومنولوژی (پدیدارشناسی) انجام شده است و گروه نمونه متشکل از ۲۴ زن سرپرست خانوار است که به روش هدفمند انتخاب شدند. اطلاعات این گروه با استفاده از مصاحبه نیمه ساختاری‌بافته جمع‌آوری شد. جهت اعتبار پذیری داده‌ها نیز از روش مثلث سازی استفاده شد. سپس داده‌ها با روش کلایزی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. تجزیه و تحلیل داده‌ها منجر به شناسایی ۲۷ مضمون اولیه و ۸ مضمون فرعی از پیامدها شد که ۷ پیامد اصلی شامل؛ پیدايش مشکلات روحی و روانی، کاهش کیفیت زندگی کاری و بی‌ثباتی شغلی، امیدواری، خوشبینی و تاب آوری، خود کارآمدی و ترس از آینده را در تجربیات مشارکت‌کنندگان نشان داد. همه‌گیری کووید-۱۹ دوران چالش‌برانگیزی بود که پیامدهای آن تابه‌حال دامن‌گیر مردم بوده است. بر این اساس می‌توان گفت، رویکردها و مداخلات بهداشت عمومی از سوی سازمان‌ها و ارگان‌های مرتبط باید با اولویت حمایت از اقشار آسیب‌پذیر جامعه از جمله زنان سرپرست خانوار باشد و سیاست‌ها نیز بایستی پاسخگوی نابرابری‌های جنسیتی و اجتماعی باشند تا زمینه کاهش اثرات منفی همه‌گیری‌های جهانی را چه در طول و چه پس از همه‌گیری فراهم آورد.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۹/۰۶	وازگان کلیدی:
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۱۲/۱۵	کووید-۱۹
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۱/۰۹	سلامت روان زنان سرپرست خانوار روستایی، پیامدهای روانشناسی، درس‌هایی از همه‌گیری.
تاریخ چاپ: ۱۴۰۴/۰۲/۱۷	

استناد: مهدوی، بهمن؛ رستمی، فرخناز؛ گرواندی، شهپر؛ مرادحاصلی، سمیه. (۱۴۰۴). پیامدهای روانی کووید ۱۹ بر زنان روستایی: درس‌هایی از همه‌گیری COVID-19 در زمینه سلامت روان زنان روستایی سرپرست خانوار شهرستان کنگاور. *مجله پژوهش‌های روستایی*, ۱۶(۱)، ۱۱۵-۱۳۱.
<http://doi.org/10.22059/JRUR.2025.385086.1998>



مقدمه

همه‌گیری کرونا ویروس تأثیرات گسترده‌ای بر زندگی انسان‌ها داشته و مسائل متعددی را در ابعاد اقتصادی، علمی، محیط و زندگی شخصی افراد ایجاد کرده است (Hiscott, 2020; Shams Al-Dini & Amiri Fahliani, 2023). با توجه به وضعیت همه‌گیری ویروس کووید ۱۹، پیامدهای شیوع این بیماری که بر تمامی جنبه‌های زندگی انسان‌ها تأثیر گذاشته و همچنان ادامه دارد، از آنجایی که پیامدهای بهداشت روانی این بیماری همه‌گیر جنسیتی است و زنان در مقایسه با مردان، در طول COVID-19 تحت تأثیر خشونت خانگی مضر و آسیب‌های مالی قرار گرفته، امتیاز شدیدتری در معیارهای بهداشت روانی کسب کرده‌اند (Qiu et al., 2020; Mazza et al., 2020; Pierce et al., 2020; United Nations, Jenkins et al., 2021; 2020; Santomauro et al., 2021). بر این اساس پیامدهای روان‌شناختی این بیماری بر بهداشت و سلامت روان افراد در سطوح مختلف جامعه اهمیت بسیاری دارد (Asgari et al., 2021). چراکه کووید-۱۹ منجر به اثرات منفی بر سلامت روان افراد شامل فاجعه روانی، استرس، اضطراب، خلق افسرده، خلق تحریک‌پذیر، وسوس، گرفتار شدن در تعارض شده است و سلامت روان افراد را تحت تأثیر قرار داده و اثرات جدی آن بر ابعاد مختلف زندگی فردی، خانوادگی، اجتماعی، اقتصادی و شغلی و فرهنگی ایجاد کرده است (Brooks et al., 2020; Ellis et al., 2021; Bauer et al., 2020; Duan et al., 2020). با این وجود زنان به دلیل حضور در نقش‌های متفاوت به عنوان متخصصان بهداشت و سلامت، داوطلبان اجتماعی، مدیران، همسران و مادران، با شیوع این بیماری بیشتر تحت تأثیر قرار گرفته‌اند. چنانچه بررسی‌های آماری نشان می‌دهد که در میان گروه‌های مختلف زنان، زنان سرپرست خانوار با گسترش پاندمی کرونا بیشتر متاثر گشته‌اند (Meredith et al., 2020; Jamshidi & Jamshidi, 2023). از آنجایی که هیچ سلامتی نمی‌تواند بدون سلامت روانی وجود داشته باشد و سلامت روان با تأثیر بر کارکردهای مختلف انسانی نقش مهمی در تضمین و کارآمدی هر جامعه‌ای دارد (Sapbamrer et al., 2022; Xiao et al., 2022). با توجه به آنچه بیان شد شیوع بیماری کوید ۱۹ و ترس‌ها و نگرانی‌های این پاندمی، زنان سرپرست خانوار را بیش از پیش تحت‌فشار قرار داده است. از این‌رو با در نظر گرفتن اینکه زنان سرپرست خانوار جمعیت قابل توجهی از افراد در معرض آسیب جامعه را تشکیل می‌دهند، بخصوص در جوامع روستایی که زنان سرپرست خانوار نسبت به مردان سرپرست خانوار وضعیت نامطلوب‌تری دارند (Vindegaard & Benros, 2020). بر این اساس سلامت روان یکی از مهم‌ترین و شاید اصلی‌ترین جنبه‌های سلامت جامعه است و باید در زمینه مدیریت گسترده‌تر بیماری همه‌گیر در مناطق روستایی مورد توجه قرار گیرد. شهرستان کنگاور از شهرستان‌های استان کرمانشاه ایران است. این شهرستان از شمال و شرق با استان همدان از جنوب غربی با استان لرستان از شمال غربی با شهرستان سنقر و از غرب با شهرستان صحنه هم‌جوار است. شهرستان کنگاور با جمعیتی افزون بر ۸۲ هزار نفر، دارای یک بخش مرکزی، ۲ شهر، پنج دهستان و ۱۰۲ روستا است و ۳۰ هزار نفر از جمعیت این شهرستان در روستاهای سکونت دارد (بانک اطلاعات تقسیمات کشوری، ۱۴۰۰). این شهرستان با تعداد روستاهای زیاد و پتانسیل کشاورزی و اقلیمی مناسب یکی از مناطق مهم استان به شمار می‌رود. با این حال همه‌گیری کوید ۱۹ و اثرات اقتصادی، اجتماعی و بهداشتی آن فعالیت‌های کشاورزی و اقتصادی روستاییان این منطقه را به شدت تحت تأثیر قرار داد. در این‌ین زنان سرپرست خانوار که جزء اشار آسیب‌پذیر جامعه هستند در روزهای سخت کرونایی، با مسئولیتی دوچندان مواجه شدند، چرا که حال ناخوش اقتصاد و قرنطینه‌های طولانی که به دلیل شیوع کرونا افزایش یافته بود سفره بسیاری

از این زنان را کوچکتر و یا خالی کرد. این زنان که به دلیل فوت همسر به دلیل طرح‌های دولت اعم از تأکید بر درخانه ماندن، رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی و هوشمند برای کاهش تبعات و کنترل انتشار ویروس کووید ۱۹، اغلب با فشارهای مالی بالای مواجه بودند و متholm فشارهای روانی بیشتری نسبت به سایر اقشار جامعه شدند. آمار بالای مددجویان سرپرست خانوار روانی در حوزه مشاوره‌های روانشناسی و گزارش مددکاران اجتماعی از افزایش ناهنجاری‌های روانی مانند استرس، افسردگی، بدخوابی، نالمیدی، اعتراف به اخذ تصمیمات خطرناک از جمله خودکشی، قطع روابط اجتماعی و مواردی از این قبیل در بین مددجویان سرپرست خانوار اداره بهزیستی و کمیته امداد شهرستان کنگاور (آمارنامه اداره بهزیستی، ۱۴۰۱)، نشان از مسئله مندی موضوع پژوهش دارد. از طرفی مرور پیشینه پژوهش نشان می‌دهد به نسبت سایر اثرات به جامانده از همه‌گیری کووید ۱۹، موضوع سلامت روان بهخصوص در جامعه آسیب‌پذیر زنان سرپرست خانوار روانی کمتر مورد توجه قرار گرفته است. لذا سؤال کلی پژوهش حاضر بررسی این موضوع است که؛ همه‌گیری کووید ۱۹ چه پیامدهای روانی بر زنان سرپرست خانوار شهرستان کنگاور داشته است؟ لذا مطالعه‌ی حاضر درک بهتری از پیامدهای ناشی از همه‌گیری‌ها کووید ۱۹ بر سلامت روان زنان سرپرست خانوار روانی با ارائه درس‌هایی در زمینه اجرای استراتژی‌های مناسب منطبق با نیازهای خاص زنان سرپرست خانوار روانی در زمینه سلامت روان ارائه می‌دهد.

مبانی نظری سلامت روان و رفتارهای سلامت زنان

افزایش پریشانی روانی مرتبط با بیماری همه‌گیر کووید ۱۹ و محدودیت‌های گسترده ناشی از آن در سطح بین‌المللی گزارش شده است و به نظر می‌رسد زنان را بیشتر از مردان تحت تأثیر قرار می‌دهد. در سطح بین‌المللی، مطالعات چین (Findlay et al, 2020)، ایالات متحده (Liu et al, 2020)، بریتانیا (Smith et al, 2020)، کانادا (Park et al, 2020) و استرالیا (Fisher et al, 2020) هر کدام افزایش علائم ضعف سلامت روانی را در بین زنان در مقایسه با مردان گزارش کرده‌اند و برای برخی از مطالعات این موارد افزایش یافته است. تعییرات بهویژه در بین زنانی که با کودکان زندگی و سرپرست خانوار هستند مشهود بود (Findlay et al, 2020). پریشانی روانی می‌تواند منجر به ضعف رفتارهای بهداشتی به عنوان راهبردهای مقابله‌ای ناسازگار شود. در یک مطالعه بزرگ استرالیایی، افزایش پریشانی روانی زنان در طول همه‌گیری کووید ۱۹ با کاهش وزش، بدخوابی، سیگار کشیدن و افزایش مصرف الکل همراه بوده است (Stanton et al, 2020) است. مطالعه‌ای بر روی ۱۵۰۰ شرکت‌کننده به طور تصادفی انتخاب شده بودند در هلند گزارش داد که میان وعده‌های ناسالم برای مقابله با احساسات منفی، بهویژه در میان زنان شایع شده است (Verhoeven et al, 2015).

زنان در مناطق روانی

تأثیر کووید ۱۹ بر سلامت و رفاه مردم ساکن در مناطق روانی هنوز به طور دقیق مورد بررسی قرار نگرفته است. با این حال، درک تأثیر همه‌گیری و محدودیت‌های زندگی روزمره در مناطق روانی که ممکن است دسترسی کمتری به خدمات بهداشتی و میزان بالاتری از ضعف رفتارهای بهداشتی در مقایسه با مناطق شهری وجود داشته باشد، مهم است نرخ‌های بالاتری از سرمایه اجتماعی نسبت به جوامع شهری دارند، که ممکن است به تاب‌آوری جامعه در زمان‌های چالش‌برانگیز کمک کند (Shakespeare-Finch, 2020).

جمله انسجام اجتماعی، شبکه‌های ارتباطی و مشارکت مدنی برای مناطق روستایی در مقایسه با مناطق شهری در استرالیای جنوبی گزارش شده است (Wood et al, 2013). با این حال، حمایت‌های اجتماعی و شبکه‌های ارتباط اجتماعی رودررو که محافظ در برابر علائم اضطراب، افسردگی و استرس در نظر گرفته می‌شوند در طول همه‌گیری مختل شدند (Ziersch et al, 2023). انزواج اجتماعی ممکن است نه تنها منجر به خلقوخوی منفی می‌شود، بلکه می‌تواند خطر خشونت خانوادگی را نیز افزایش دهد (Marroquín et al, 2020)، که در این میان زنان بیشتر از مردان در معرض خطر هستند (Lokot et al, 2020). اکثر تحقیقات در مورد تأثیر محدودیت‌ها بر زندگی روزمره در طول همه‌گیری کووید ۱۹ بر تأثیرات رفتارهای بهداشت و سلامت روانی متمرکر بوده است، و تحقیقات محدودی بر روی تغییرات سلامت روان متمرکز شده است (Arora et al, 2020). بهویژه در میان گروه‌های بالقوه آسیب‌پذیر از جمله افراد بیمار و کهن‌سال و زنان سرپرست خانوار روستایی نیز کمتر موردتوجه کمی قرار گرفته است. همان‌طور که در بررسی‌ها نشان داده است، روابط متقابل پیچیده‌ای بین استرس، مکانیسم‌های مقابله و رفتارهای سلامتی وجود دارد و این روابط تحت تأثیر عوامل زمینه‌ای (مانند ماهیت عامل استرس‌زا و محیط اجتماعی) و شخصی (مثلًا جنسیت) قرار دارند (Park et al, 2020).

نظریه تکاملی تنها‌ای

نظریه تکاملی تنها‌ای یک توضیح نظری برای درک تنها‌ای ارائه می‌دهد (Cacioppo & Cacioppo, 2018). این نظریه فرض می‌کند که احساس تنها‌ای در طول زمان ظاهر می‌شود و حفظ می‌شود و تنها‌ای می‌تواند بر سلامت فیزیولوژیکی و روانی تأثیر بگذارد. نظریه تکاملی تنها‌ای بیان می‌کند که افراد تمایل ذاتی دارند تا با دیگران ارتباط برقرار کنند تا بتوانند در برابر تهدید احتمالی محافظت کنند. اگر این نیاز به ارتباط اجتماعی برآورده نشود، افراد ممکن است درنتیجه احساس تنها‌ای کنند (Cacioppo & Hawkley, 2009). اگر افراد از نظر اجتماعی منزوی شوند، بهویژه در شرایط همه‌گیری از ارتباطات اجتماعی محروم می‌شوند. این مورد حتی زمانی که افراد به میل خود تماس‌های اجتماعی خود را کاهش می‌دهند، مانند شرایط همه‌گیری کووید ۱۹، صدق می‌کند. با این وجود، دیدن دیگران به عنوان یک تهدید بالقوه عفونت و نیاز به انزواج بیشتر خود می‌تواند منجر به راهبردهای ناسازگاری مانند افزایش رفتار اجتنابی شود. درنتیجه، افراد تنها، تعاملات اجتماعی را منفی‌تر درک می‌کنند. این انعطاف‌ناپذیری و عدم اطمینان افراد را به چالش می‌کشد، بهویژه اگر منابعی مانند کار با ثبات و سلامت روحی و جسمی خوب وجود نداشته باشد. در این صورت، این فرآیند ممکن است منجر به یک رفتار اجتماعی خودباخته و در نهایت به یک دور باطل شود که پتانسیل آن را دارد که باعث کاهش وضعیت سلامت روحی و جسمی افراد به خصوص افراد آسیب‌پذیرتر شود. محققان نشان داده‌اند که افزایش تنها‌ای با کاهش وضعیت سلامت روان مرتبط است. رابطه بین اضطراب و تنها‌ای و همچنین رابطه بین تنها‌ای و افسردگی به خوبی مورد مطالعه قرار گرفته است. با این حال، تحقیقات کافی برای افراد آسیب‌پذیرتر جامعه با تشخیص سلامت روان از قبل وجود ندارد. این افراد، به‌نوبه خود، پتانسیل افزایش علائم مرتبط با اضطراب را دارند که منجر به کناره‌گیری داوطلبانه و یا اجباری آن‌ها از موقعیت‌ها و ارتباطات اجتماعی به عنوان یک اقدام ایمنی می‌شود. اگر کناره‌گیری اجتماعی برای مدت طولانی‌تری ادامه پیدا کند، منجر به احساس تنها‌ای می‌شود. این ممکن است به‌نوبه خود منجر به افزایش علائم افسردگی شود. افسردگی با فقدان علاقه، کناره‌گیری عمومی، احساس بی‌ارزشی، تنها‌ای یا کاهش علاقه و لذت به فعالیت‌ها مشخص می‌شود. بنابراین، با توجه به نظریه تکاملی تنها‌ای، درک تأثیر همه‌گیری کووید ۱۹ در ارتباط با تغییرات سلامت روانی در میان زنان سرپرست خانوار روستایی و کسانی که از کودکان به تنها‌ای مراقبت می‌کنند، به عنوان یکی از اشار آسیب‌پذیر جامعه برای توسعه استراتژی‌های هدفمند مهم و ضروری است. طیف

وسيعى از عوامل مؤثر بر سلامت روان زنان روانستایی و زنان سرپرست وجود دارد و هر کدام به يكديگر وابسته هستند. بر اين اساس عوامل مؤثر بر سلامت روان اين گروه از جوامع روانستایی را می‌توان به چند دسته تقسيم کرد، از جمله دلایل شخصی/اجتماعی (جنسی، روابط شخصی، بیماری، تنهایی، انزوا)، مسائل مربوط به مزرعه (آب و هوای، تعییرات آب و هوای، بیماری‌های محصول/حیوان)، مشکلات مالی، حوادث مزرعه، عدم جانشینی، مسائل مربوط به اجاره، نگرانی‌های مربوط به سیاست (کاغذ، بازرگانی، سیاست نامشخص دولت)، و مشکلات با اعضای عمومی/رسانه‌ها (جرائم روانستایی، انتقاد آنلاین یا رسانه‌ای (Yazd et al., 2019). بنابراین همه‌گیری، سلامت ضعیف و اختلالات اقتصادی این ویروس بهوضوح این پتانسیل را داشت که بر سلامت روانی جوامع تأثیر منفی بگذارد (Darnhofer, 2020; Hossain et al., 2020; Darnhofer, 2020; Meredith et al., 2020). پژوهش‌ها نشان داده‌اند که شیوع ویروس کرونا مشکلات سلامت روان برای افراد به وجود آورده است. برای مثال کیو و همکاران نشان دادند در زمان قرنطینه ناشی از شیوع ویروس کرونا، افراد مشکلات سلامت روان از قبیل پریشانی، استرس، افسردگی و اضطراب را تجربه کردند. همچنین نتایج این پژوهش نشان داد که بیش از نیمی افراد اضطراب متوسط به بالا را تجربه می‌کنند (Qiu et al., 2020). نتایج پژوهش لیو و همکاران نشان داد که شیوع ویروس کرونا به شکل‌گیری هیجان‌های منفی و آزاردهنده از قبیل استرس، افسردگی و پرخاشگری منجر شده است و در مقابل، میزان امیدواری، شادکامی و رضایت از زندگی مردم کاهش یافته است. درواقع، این بیماری کیفیت زندگی را بهشدت کاهش داده است (Liu et al., 2020). همچنین لی و همکاران معتقدند شیوع ویروس کرونا پیامدهای روان‌شناختی زیادی به وجود آورده است که منجر به مشکلات سازگاری در افراد شده است. درواقع، آن‌ها معتقدند بیماری‌های واگیر موجب افزایش اضطراب در بین افراد می‌شود و همین اضطراب بالا بهنوبه خود اثراتی مخرب بر سلامت روان بر جای می‌گذارد. بر اساس این پژوهش افرادی که دوران قرنطینه طولانی را تجربه کرده بودند با تعارض‌های خانوادگی، والد فرزند، مشکلات رفتاری و روانی در فضای خانواده مواجه بودند. این امر زمانی تشدید می‌شود که افراد از بیماری‌های روانی زمینه‌ای مانند اختلال افسردگی و اختلال وسواس فکری- عملی رنج ببرد (Li et al., 2020). مشکلات سلامت روان ناشی از این ویروس به‌گونه‌ای است که دوان و ژاؤ پیشنهاد کردند مداخلات روان‌شناختی مرتبط با ویروس کرونا در این حوزه صورت گیرد (Duan & Zhu, 2020). یافته‌های مطالعه‌ای در چین نیز بیان کننده این است که در طول همه‌گیری کووید ۱۹ در جمعیت عمومی چین، افسردگی در طول موج دوم در مقایسه با موج اول به‌طور معناداری افزایش داشته است (Ellis et al., 2021). در یک مطالعه موری پیامدهای روان‌شناختی همه‌گیری کرونا در گروه‌های مختلف افراد مبتلا، کارکنان سلامت و جمعیت عمومی توسط پژوهشگران بررسی شد. نتایج سطح بالای علائم استرس پس از سانحه و علائم افسردگی در افراد مبتلا به کرونا، وخیم‌تر شدن علائم روان‌پزشکی در بیماران مبتلا به اختلالات روان‌پزشکی قبلی است و عموم مردم در مقایسه با قبل از کرونا بهزیستی روان‌شناختی کمتر و نمرات بالاتر اضطراب و افسردگی را گزارش کردند (Vindegaard & Benros, 2020). شهیاد و محمدی (۲۰۲۰)، در تحقیقی به عنوان آثار روان‌شناختی گسترش بیماری کووید ۱۹ بر وضعیت سلامت روان افراد جامعه عنوان کردند؛ افراد در بخش‌های مختلف یک جامعه ممکن است علائم روان‌شناختی به کووید ۱۹ را در طول فاز افزایشی گسترش بیماری تجربه نمایند، که شامل بیماران مبتلا به کووید ۱۹، افراد قرنطینه شده، کارکنان مراقبت‌های بهداشتی و اعضای خانواده کارکنان پزشکی، کودکان، دانشجویان دانشگاه، زنان حامله، و خانواده‌ها هستند. در این راستا، شواهد قوی وجود دارد که وضعیت سلامت روان این افراد، مستعد بروز نشانه‌های اختلالات روان‌شناختی است. جعفری و همکاران (۲۰۲۲)، نیز پژوهشی تحت عنوان؛ سلامت روان دانش آموزان ابتدایی در همه‌گیری کرونا؛ نقش کلیدی سواد سلامت انجام دادند. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که شیوع بیماری کووید ۱۹ با مشکلات روان‌شناختی مانند (مشکلات رفتاری و

هیجانی، مشکلات خودتنظیمی، اضطراب و ترس، مشکلات مربوط به سازگاری و راهبردهای مقابله‌ای، تجربه بدرفتاری و آزار هیجانی، خلق افسرده و استرس) برای کودکان موردمطالعه همراه بوده و شیوع ویروس کرونا سلامت روان کودکان را تحت تأثیر قرار داده است. عسکری و همکاران (۲۰۲۱)، در تحقیق خود با عنوان؛ تحلیل مضامین ابعاد سلامت روان متأثر از همه‌گیری ویروس کرونا: پژوهشی کیفی. به این نتیجه رسیدند که شیوع بیماری کووید ۱۹ تمامی ابعاد سلامت روان افراد (فاجعه روانی، استرس، اضطراب، خلق افسرده، خلق تحریک‌پذیر، وسواس، گرفتار شدن در تعارض) را بهشت تحت تأثیر خود قرار می‌دهد و اثرات جدی آن بر ابعاد مختلف زندگی فردی، خانوادگی، اجتماعی، اقتصادی و شغلی و فرهنگی مشهود است. علیزاده بیرجندی و همکاران (۲۰۲۰)، نیز تحقیقی تحت عنوان؛ بررسی رابطه بین اضطراب ناشی از کرونا و پیامدهای آن بر سلامت روان کارکنان انجام دادند. نتایج حاصل از تحلیل داده‌ها نشان داد که بین نمرات شاخص‌های سلامت عمومی و اضطراب کرونا همبستگی منفی و معناداری وجود دارد. همچنین همبستگی شاخص اضطراب از کرونا با شاخص‌های افسرده، اضطراب، وضعیت جسمانی و سلامت عمومی؛ مثبت و معنادار و با مقیاس اختلال عملکرد اجتماعی رابطه معنادار نبود. درمجموع نتایج پژوهش‌ها نشان داد که همه‌گیری کووید ۱۹ شماتیکی از عوامل استرس‌زای بالقوه مرتبط با سلامت روانی است و احتمالاً تأثیرات آن طولانی‌مدت و با تأخیر بیشتر خود را نشان خواهد داد. در یک جمع‌بندی کلی می‌توان گفت؛ علی‌رغم مطالعات فراوانی که در خصوص اپیدمی کرونا از زوایا و جنبه‌های مختلف صورت گرفته است، اما مطالعات در خصوص پیامدهای اپیدمی کووید بر زنان روستایی بخصوص زنان روستایی آسیب‌پذیر از جمله زنان سرپرست خانوار و تدوین درس‌هایی در این زمینه بسیار محدود است و این یک خلاصه پژوهشی محسوب می‌شود. از طرفی زنان سرپرست خانوار در ایران یکی از آسیب‌پذیرترین افشار در دوره کرونا بودند. در چنین شرایطی و با توجه به تحقیقات و بررسی‌های محدود درباره تأثیر کرونا بر وضعیت سلامت روان زنان سرپرست خانوار در ایران در این تحقیق با انتخاب زنان سرپرست خانوار در روستاهای شهرستان کنگاور، تأثیرات بیماری کرونا بر سلامت روان زنان سرپرست خانوار مورد تحلیل و بررسی قرار گرفت.

روش پژوهش

این مطالعه، مطالعه‌ای کیفی از نوع پدیدارشناسی می‌باشد. جامعه موردمطالعه آن زنان روستایی سرپرست خانوار در شهرستان کنگاور می‌باشند که آمار آن‌ها با مراجعات مکرر پژوهشگر به کمیته امداد امام خمینی شهرستان کنگاور و نیز سازمان بهزیستی شهرستان بهواسطه انجام مکاتبات اداری بین دانشگاه با سازمان‌های مذکور دریافت شد. مبنای انتخاب این افراد (۲۴ نفر شرکت‌کننده در مصاحبه‌ها)، علی‌رغم مراجعه و توجیه افراد زیاد طبق لیست و آمار اخذشده، در دسترس بودن، داشتن وقت، علاقه‌مند بودن به مصاحبه، اظهار رضایت و نبود محدودیت از طرف آن‌ها برای انجام مصاحبه نسبت به سایر افراد بوده است. از آنجایی که هدف از نمونه‌گیری در روش‌های کیفی، فهم پدیده موردنظر می‌باشد، لذا نمونه‌گیری در پژوهش پدیدارشناسی، مبتنی بر هدف است. در این مطالعه برای دستیابی به تجربیات غنی از شرکت‌کنندگان، نمونه‌گیری و جمع‌آوری داده‌ها به صورت هدفمند زنان روستایی سرپرست خانواری بودند که این بحران را آگاهانه تجربه کرده و می‌توانستند تجارب روزمره خودشان را از این موضوع برای محقق توصیف کنند. روش گردآوری داده‌ها در تحقیق حاضر مصاحبه‌های عمیق و نیمه سازمان‌یافته انفرادی است. روند جمع‌آوری داده‌ها تا زمان رسیدن به اشیاع داده، بدین‌صورت که مصاحبه با نمونه‌های جدید چیزی به اطلاعات اضافه نمی‌کند، ادامه یافتد. به این صورت که پژوهشگر سوالات از پیش آمده و محقق ساخته‌ای را در قالب مصاحبه‌ای نیمه ساختاریافته تدوین شد و مصاحبه با سؤال

باز آغاز شد که تجربه شخصی شما از شیوع کرونا در منطقه شما چیست؟ بر این اساس روند گردآوری اطلاعات بدین صورت بود که متوسط مدت‌زمان هر مصاحبه عمیق انفرادی ۴۰ تا ۵۵ دقیقه بود. درنهایت با ۲۴ نفر از آنان جهت گردآوری اطلاعات از تفسیر نظرات افراد مصاحبه‌شونده مصاحبه انجام گرفت. پس از تدوین پروتکل مصاحبه، درمجموع ۲۴ مصاحبه انجام گرفت. مصاحبه‌های به دست آمده چندین مرتبه مطالعه شد و متن آن به صورت کلمه به کلمه نوشته شد، سپس کلیه مطالب مصاحبه بر روی کاغذ پیاده‌سازی و کدگزاری شدند. اعتباربخشی به یافته‌ها در این پژوهش با استفاده از چهار مفهوم مرتبط از جمله مفاهیم اعتبار پذیری^۱، انتقال پذیری^۲، تأیید پذیری^۳ و اطمینان پذیری^۴ به بررسی روایی و پایابی پرداخته شد (Guba & Lincoln, 1994). در این مطالعه برای اعتبار پذیری با طرح سوالات متنوع و شفاف از افراد موضوع از زوایای مختلف موضوع پژوهش مورد بررسی قرار گرفت و در مرحله تحلیل داده‌ها از روش مثلث سازی^۵ استفاده شد. به منظور انتقال پذیری از راهبرد منابع مختلف جمع‌آوری و تحلیل داده استفاده شد. به منظور تأیید پذیری یافته‌ها و اطمینان از صحت نتایج به دست آمده به کمک گروه پژوهش، مفاهیم استخراج شده از تحلیل محتوا، گزارش‌ها، دست‌نوشته‌ها و یادداشت‌های پژوهش مجدد در اختیار گروه پژوهش قرار گرفت و در نهایت گروه پژوهش در زمینه‌ی نحوه جمع‌آوری داده‌ها و چگونگی تفسیر و تحلیل به توافق رسیدند و بازخوردهای لازم از نمونه‌های موردمطالعه پژوهش در زمینه نتایج به دست آمده اطمینان پذیری این مطالعه را نشان می‌دهد. برای تحلیل داده‌ها از روش کلایزی استفاده شد. این روش شامل هفت مرحله است: ۱- در این مرحله تمام توصیف‌ها و تجارب جامعه موردمطالعه را به منظور هم احساس شدن با آن‌ها چند بار مطالعه شد، ۲- استخراج جملات مهم و عباراتی که مستقیماً مرتبط با موضوع موردمطالعه، ۳- فرموله کردن معانی و تلاش برای رسیدن به معنای و مفهوم خاص هر جمله، ۴- خوشه‌بندی هر کدام از معانی و مفاهیم فرموله شده، ۵- تلفیق نتایج در قالب یک توصیف جامع از موضوع موردن پژوهش، ۶- فرموله کردن توصیف جامع موضوع موردمطالعه به صورت یک توصیف واقعی و ضروری، ۷- اعتبار سنجی یافته‌ها با مراجعه مجدد به افراد موردمطالعه جهت موافق کردن یافته‌ها. جدول (۱)، مراحل انجام فرآیند را در ۷ مرحله نشان می‌دهد (Morrow et al., 2015).

جدول ۱. مراحل هفت‌گانه پدیدارشناسی کلایزی

مراحل	توضیح
آنستایی با داده‌ها (مرون داده‌ها)	تمام توصیف‌های ارائه شده توسط شرکت‌کنندگان در مطالعه را که به طور مرسوم پروتکل نامیده می‌شود، به منظور به دست آوردن یک احساس و مأنوس شدن با آن‌ها چندین بار مرون می‌شود.
شناسایی عبارات مهم	به هر یک از پروتکل‌ها مراجعه و جملات و عباراتی را که مستقیماً به پدیده موردمطالعه مرتبط است، استخراج می‌کیم. این مرحله تحت عنوان استخراج جملات مهم شناخته شده است.
فرموله کردن معانی	تلاش می‌کنیم تا به معنای هر یک از جملات مهم پی ببریم. این مرحله تحت شناخته شده فرموله کردن معنی عنوان است.
خوشه‌بندی معنای و مفاهیم (مقوله‌ها) قرار می‌دهیم.	مراحل فوق را برای هر پروتکل تکرار نموده و معانی فرموله شده و مرتبط به هم را در خوشه‌هایی از تیم‌ها از طریق مراجعه به پروتکل‌های اصلی، اعتبار خوشه‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهیم.
بر اساس مفاهیم	توصیف جامع و فراگیر پدیده
توسعه ساختار پدیده	بیانیه صریح و روشن از ساختار اساسی پدیده موردمطالعه که اغلب تحت عنوان ساختار ذاتی

1. Credibility
2. Transferability
3. Confirmability
4. Trustworthiness
5. Investigator Triangulation

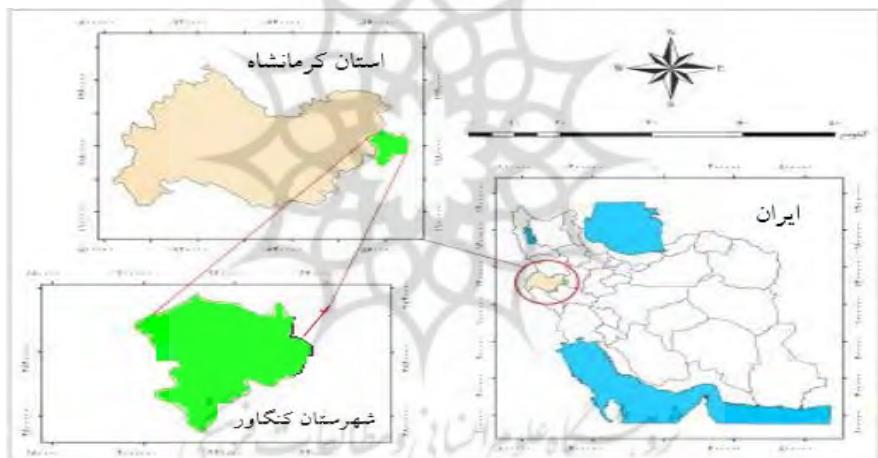
پدیده نام‌گذاری می‌شود.

از طریق مراجعه مجدد به هر یک از شرکت‌کنندگان و انجام یک مصاحبه منفرد و یا انجام جلسات متعدد مصاحبه، می‌توان نظر شرکت‌کنندگان را در مورد یافته‌ها پرسید و نسبت به اعتبارسنجی نهایی یافته‌ها، اقدام نمود

(Morrow et al., 2015) منبع:

محدوده موردمطالعه

شهرستان کنگاور منطقه‌ای قدیمی و باستانی در دامنه‌ی غربی رشته‌کوه‌های زاگرس می‌باشد که با داشتن کوه‌های سر به فلک کشیده و طبیعتی سرسیز، یکی از زیباترین شهرستان‌های استان کرمانشاه محسوب می‌گردد. این شهرستان که از شرق با همدان همسایه است، با داشتن قدمتی بیش از هشت هزار سال و وجود معبد سنگی آناهیتا، سندی بر تاریخ و تمدن کهن ایران می‌باشد. این شهرستان در چند سال اخیر، میزبان طبیعت دوستان و عاشقان تاریخ بوده و گردشگری در آن روبرو پیشرفت می‌باشد. شهرستان کنگاور با ارتفاع ۱۵۰۰ متر، در دشتی در ۳۳۰ کیلومتری جنوب غربی تهران و ۸۵ کیلومتری شرق کرمانشاه، سر راه همدان به کرمانشاه قرار دارد. شهر کنگاور در شرقی‌ترین قسمت استان کرمانشاه قرارگرفته و مرکز بخش مرکزی شهرستان کنگاور است. این شهر در ۵۷ درجه و ۴۷ دقیقه در طول جغرافیایی و ۳۰ درجه و ۳۴ دقیقه پهنه‌ای جغرافیایی، در ارتفاع ۱۵۰۰ متری از سطح دریا قرار دارد. (نقشه ۱)



شکل ۱. موقعیت جغرافیایی محدوده موردمطالعه (شهرستان کنگاور)

یافته‌ها

محورهای اصلی مصاحبه‌ها پیرامون پیامدهای پاندمی ویروس کرونا خانواده‌ها بود و از شرکت‌کنندگان مصاحبه خواسته شد شرایطی را که با آن درگیر بوده و هستند را توصیف نمایند و از دغدغه‌ها و مشکلاتی که برایشان به وجود آمده است صحبت کنند و درنهایت مسائلی که به دلیل همه‌گیری کرونا برایشان به وجود آمده را مطرح نمایند. بنابراین پیامدها و آثار روانشناسی با تحلیل خط به خط مصاحبه‌ها، استخراج کدهای اولیه (کدهای باز)، ادغام کدهای مشابه، حذف کدهای اضافه و تشکیل زیر طبقات و سپس طبقات با کدهای مرتبط شناسایی شدند. نهایتاً پیامدهای اپیدمی کووید ۱۹ بر سلامت روان زنان روستایی سرپرست خانوار شهرستان کنگاور طبق جدول (۲) ارائه گردید.

جدول ۲. پیامدهای روانی کووید ۱۹ بر سلامت روان زنان روانیستایی سرپرست خانوار

پیامدهای(مضامین) اصلی	پیامدهای(مضامین) فرعی	پیامدهای(مضامین) اولیه
آسیب‌های روحی و افزایش فشارهای روانی N = ۱۰۲	تعییف وضعیت روحی و افزایش نیازهای خانواده (فشارهای روانی - معیشتی)	≠ وسوس فکری و عملی (n=۲۰) ≠ ضعیف شدن اعصاب و روان(n=۱۴) ≠ احساس اضطراب و افسردگی (n=۱۵) ≠ افزایش ترس و نگرانی (n=۲۳) ≠ احساس تنهایی و دلتنگی (n=۶) ≠ متشنج شدن جو خانه (n=۲۴)
کاهش کیفیت زندگی کاری و بی‌ثباتی شغلی. N = ۲۳	نگرانی و ناتوانی در تأمین نیازهای	≠ بیکاری و فشارهای روانی اقتصادی(n=۷) ≠ کاهش مشتری (n=۲) ≠ افزایش هزینه‌ها (n=۱۴)
امیدواری N = ۵۹	افزایش نوع دوستی و شکرگزاری	≠ تغییر نگاه به زندگی (n=۲۲) ≠ افزایش حمایت و همدلی (n=۱۳) ≠ توکل به خدا (n=۱۲) ≠ خیرخواهی برای همه مردم (n=۱۲)
خوش‌بینی و تاب‌آوری N = ۵۶	احساس افزایش قدرت تاب‌آوری	≠ افزایش قدرت مدیریت شبیط بحرانی (n=۲۱) ≠ شادمانی و رضایت از عملکرد (n=۱۰) ≠ تقویت قدرت تحمل پذیری (n=۱۲) ≠ تکیه بر دانش و توانایی‌های فردی در مواجهه با بیماری (n=۱۳)
خودکارآمدی N = ۹۴	درک خصوصیت رعایت بهداشت و ارتقای سطح مقررات بهداشتی و سلامتی در جامعه	≠ آشنایی با اصول بهداشتی (n=۲۱) ≠ رعایت پروتکلهای بهداشتی در حد توان (n=۹) ≠ تغییرات سالم در تنفسیه و سبد غذایی خانوار (n=۱۵)
فراآنی تجمیعی مضامین تشکیل‌دهنده پیامدهای اصلی = N =	عادت به پیگیری کسب اطلاعات از منابع مختلف اطلاعاتی	≠ دریافت رهنمودهای بهداشتی از منابع جمیع و عمومی (n=۵) ≠ پیگیری اطلاعات کرونا از منابع مختلف (n=۱۷)
ترس از آینده N = ۴۸	احساس تجربه سخت بیماری و درگیری با عوارض و عواقب جسمی و روحی بیماری	≠ نارضایتی از تزریق واکسن (n=۳) ≠ عوارض ناشی از تزریق واکسن (n=۲۱) ≠ تجربه سختی بیماری و عوارض جسمی و روحی (n=۱۳) ≠ ابتلا به بیماری از شیوه‌های مختلف (n=۱۱)

منبع: فراوانی یا تکرار مضامین اولیه در مصاحبه‌ها n =

طبق جدول ۲ و شکل ۲، بیشترین اجماع نظر زنان سرپرست خانوار در خصوص پیامدهای روانی همه‌گیری کووید ۱۹ بر آنان "آسیب‌های روحی و فشارهای روانی" بوده است که در این دوران با آن مواجهه بوده‌اند. زنان در این خصوص می‌گفتند:

"برای خودم زیاد نگران نبودم بیشتر نگران بچه‌هایم بودم و ناراحت آن‌ها بودم و می‌گفتتم هر بالایی سر خودم بیاید عیبی ندارد و خدا فقط کمک کند بچه‌هایم از بین نروند." "من خیلی ترس داشتم به علت اینکه این بیماری ناشناخته بود و من آمادگی درگیری با این بیماری را نداشتم." "اول زیاد می‌ترسیدم و همیشه اضطراب داشتم که درگیر نشیم، و همیشه احساس نالامنی می‌کردیم چون این مریضی ناشناخته بود و می‌گفتند هر کس درگیر بشه از بین می‌رود."

طبق جدول ۲ و نمودار ۱، پیامد دیگری که در رتبه دوم اجماع نظر مصاحبه‌شوندگان بود، پیامد "خودکارآمدی" به عنوان یک پیامد روانی مثبتی بر زنان روانیستایی سرپرست خانوار بود. مصاحبه‌شوندگان در این خصوص اظهار داشتند:

"در کل از توانمندی خودم راضی هستم چون با این بیماری بد مبارزه نکردم یعنی خیلی با آن صبور و با حوصله برخورد کردم یعنی کارهای عجله‌ای انجام ندادم و سعی کردم خیلی آرامش خودم را حفظ کنم چون از دوستان و اطرافیان می‌شنیدم که نباید زیاد استرس و اضطراب داشته باشم و به بیمارستان هم نرفتم چون می‌شنیدم یکسری از افراد به بیمارستان مراجعه می‌کردند و به مخصوص اینکه متوجه بیماری خودشان می‌شدند دچار سکته می‌شدند و از بین می‌رفتند."

پیامد بعدی که در رتبه سوم اجماع نظر مصاحبه‌شوندگان بود، پیامد "امیدواری" به عنوان یک پیامد روانی مثبت دیگر بر زنان روانی سرپرست خانوار بود. مصاحبه‌شوندگان در این خصوص اظهاراتی داشتند (جدول ۲ و نمودار ۱) از جمله: "من بیشتر دوست داشتم که قدر همدیگر را بیشتر بدانیم یعنی این حس واقعاً به سراغم آمد که زندگی انسان خیلی راحت می‌تواند تمام بشود و از بین بروд یعنی آن احساسی که فامیل‌ها برایهم ارزش دارند و باید همدیگر را بیشتر ببینیم و دوست داشته باشیم. یا اگر یک موقعی با این افراد ناراحتی پیش بیاید به راحتی از کنار این موضوع بگذرم یعنی در کل زندگی این قدر ارزش ندارد که انسان بخواهد خودش را درگیر این چیزهای پیش‌پاگفته بکند و چون چند نفر از اقوام و دوستان و آشنایان با همین بیماری از دنیا رفتند از آن به بعد من قدر زندگی را بیشتر میدانم. وقتی فکر می‌کنم چطور آن‌همه سختی رو پشت سر گذاشتم به زندگی امیدوار می‌شدم."

طبق جدول ۲ و نمودار ۱، پیامد دیگری که در رتبه چهارم اجماع نظر مصاحبه‌شوندگان بود، پیامد "خوشبینی و تاب‌آوری" به عنوان یک پیامد روانی مثبت دیگر بر زنان روانی سرپرست خانوار بود. مصاحبه‌شوندگان در این خصوص اظهار داشتند:

"کسی که در زندگی سختی کشیده باشد عزم و اراده‌اش در برابر مریضی و یا هر سختی در زندگی بیشتر است و بهتر می‌تواند مشکلات رو تحمل کند کرونا هم یکی از آن‌ها بود." "کرونا یک تجربه مبارزه با سختی‌ها در زندگی بود و اگر چنین موارد مشابهی برای من پیش بیاید بهتر از قبل عمل کنم." "ما آدم‌های قدیم هستیم و از این سختی‌ها و مشکلات زیاد دیدیم و آن شرایط برای ما خیلی سخت بود و ما مجبور بودیم که آن سختی‌ها را تحمل کنیم."

"ترس از آینده" پیامد پنجمی بود که زنان سرپرست خانوار روانی به عنوان یک پیامد منفی به جامانده از اپیدمی کووید ۱۹ بر آن اجماع نظر داشتند (جدول ۲ و نمودار ۱). مصاحبه‌شوندگان در این خصوص اظهار داشتند:

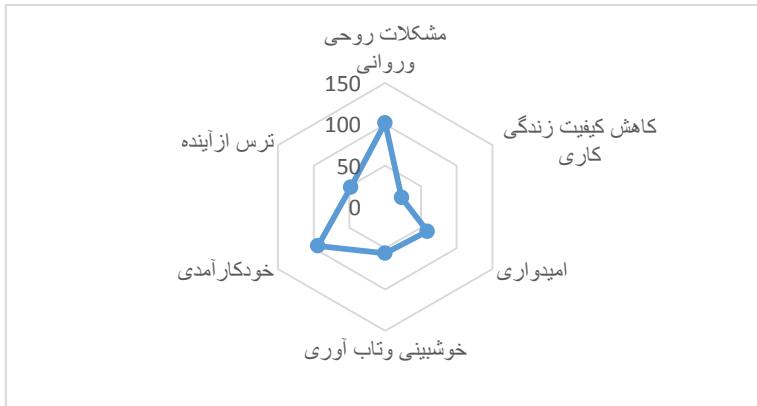
"چون من سنی از می‌گذشته تحمل مریضی برایم سخت است، خب این مریضی هم هر کسی را درگیر کرد اذیت شد و برای من هم سخت بود." "کرونا گرفتم و خوب شدم ولی بعدش از لحاظ جسمی خوب نبودم و احساس می‌کنم عوارض بیماری تا مدت‌ها در بدن من باقی بود و من را اذیت می‌کرد. حتی هنوز هم خوب نمی‌بینم، می‌ترسم کور بشم، این به کلی نالامیدم کرده است."

"کاهش کیفیت زندگی کاری و بی‌ثباتی شغلی" پیامد ششمی بود که زنان سرپرست خانوار روانی به عنوان یک پیامد منفی به جامانده از اپیدمی کووید ۱۹ بر آن اجماع نظر داشتند (جدول ۲ و نمودار ۱). برخی از مصاحبه‌شوندگان در این خصوص اظهار داشتند:

"خرج درمان این مریضی برای من مشکل بود. چون درآمد ما کم است و درآمد ما روزانه هست و هر روزی که کار نکنیم درآمدی نداریم این خرج کرد مریضی برای ما سخت بود." "تهیه غذای سالم از لحاظ هزینه برای ما سخت بود و باید بیشتر هزینه می‌کردیم و تهیه این پول برای ما یک مقداری نسبت به قبل سخت‌تر شده بود." "وقتی مریض هستی و از لحاظ مالی هم مشکل داری و نمی‌توانی آن دارو و یا مواد غذایی ضروری که احتیاج داری تهیه کنی رو حیه‌ات را می‌بازی و از لحاظ روانی بهم می‌ریزی."

برخی نیز به بی‌ثباتی شغلی‌شان در دوره همه‌گیری کووید ۱۹ اشاره کردند:

"چون ما کارگر کشاورزی هستیم آن موقع کسی جرأت نمی‌کرد که دنبال کار برود و بیرون برود و در روستا هم غیر از کار کشاورزی کار دیگری که نیست و درآمد ما را محدود کرد و برای ما مشکل اقتصادی و معیشتی ایجاد کرد مخصوصاً ما که کارگر هستیم."



شکل ۲. اجماع نظر زنان روستایی سرپرست خانوار در خصوص پیامدهای روانی همه‌گیری کووید ۱۹ بر آنان

به طور کلی نتایج پژوهش نشان داد که مشارکت‌کنندگان، اپیدمی کووید ۱۹ را تجربه‌ای توأم با اثرات منفی و مثبت بر سلامت روان خود می‌دانستند. آن‌ها معتقد بودند که کرونا برای آن‌ها با فشارهای روانی - اجتماعی و اقتصادی بسیاری توأم بوده است و اثرات منفی آن همچنان بر جسم و روح و خانواده آن‌ها سایه انداخته است و آن‌ها به زندگی سخت خود با شرایط کرونا عادت کرده‌اند. نتایج بدست‌آمده از شناسایی پیامدهای روانشناسی این بیماری بر سلامت روان زنان سرپرست خانوارهای روستایی موردمطالعه نشان داد که مشکلات روحی و روانی، کاهش کیفیت زندگی کاری و بی‌ثباتی شغلی، امیدواری، خوشبینی و تاب آوری، خودکارآمدی و ترس از آینده از پیامدهای منفی و مثبت در جامعه مطالعاتی بوده است. لذا، لزوم تدوین درس‌هایی در این زمینه در نظام سلامت با در نظر داشتن تمامی موارد فوق با آسیب‌شناسی همه‌جانبه در این شرایط جزء ضروریات به شمار می‌آید. در این راستا، بر اساس نتایج بدست‌آمده از پیامدها و تجزیه و تحلیل تمامی ابعاد و مؤلفه‌های مذکور این پیامدها، درس‌هایی جامع برای مدیریت این پیامدها بر سلامت روان زنان سرپرست خانوار روستایی برای دوران حساس پساکرونا و حتی در صورت بروز و پیدایش زمینه‌های مشابه در آینده ارائه شده است.

درس ۱: باید عوامل فردی و خانوادگی مرکز توجه باشند و در برنامه‌ریزی‌ها آن را به عنوان عاملی اصلی در نظر بگیریم. نتایج نشان داد که یکی از پیامدهای همه‌گیری این ویروس پیدایش مشکلات روحی و روانی در زمان پس از کرونا است. با گذشت بیش از سه سال از زمان شیوع این ویروس، این "مشکلات" هنوز هم به دلیل گسترش بیماری‌های خطرناک ناشی از ویروس‌ها و باکتری‌ها پابرجا و ماندگار هستند. بنابراین رعایت سلامت جسمی، مدیریت رفتار فردی، تسلط بر خود، سبک زندگی سالم، ایجاد موقعیت مناسب و محیط مؤثر خانواده، توجه به وضعیت اقتصادی خانواده‌ها، تعارضات خانوادگی به شناسایی نیازها و ترویج راه حل‌های قابل اجرا در زمینه‌های مختلف در راستای پیشرفت‌های بزرگ در صورت بروز بیماری‌های همه‌گیر و ایجاد دنیای سالم روحی و جسمی افراد کمک خواهد کرد.

درس ۲: باید مداخلات روان‌شناسی مبنی آگاهی ذهن و فکر در زمان پیدایش این موقعیت‌ها ظاهر شود. ترس از عواقب جسمانی ناشی از بیماری، ناقل بودن انتقال برای دیگران و عدم اطمینان در مورد تحولات آینده بر سلامت روانی

افراد تأثیر منفی گذاشته است. بنابراین آموزش روانی و مداخلات روانشناسی حتی از راه دور می‌تواند برای بهبود سلامت روان افراد مفید و موثر باشد و این باید در برنامه‌های ارتقای بهزیستی جامعه در صدر اولویت قرار گیرد.

درس ۳: هنگام مبارزه با بیماری‌ها، باید جهانی فکر کنیم. همه‌گیری COVID-19 به ما یادآوری کرد که میکروب‌ها به مرزها احترام نمی‌گذارند و هنگام سفر بیماری‌های خود را با خود حمل می‌کنیم. بنابراین برای محافظت از مردم در برابر بیماری‌های همه‌گیر در آینده، باید سعی کنیم نابرابری‌های بهداشتی را کاهش دهیم. زیرا تفاوت‌های ناعادلانه در سلامت یا دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی اغلب به دلیل عواملی مانند درآمد، نژاد، یا محل زندگی گروه‌های مردم وجود دارد. براین اساس همه باید به افرادی که دارای مشکلاتی در زمینه سلامتی هستند کمک کرده و نسبت به آن‌ها احساس مسئولیت داشته باشیم و از سلامتی همه‌ی مردم نگه داری کنیم.

درس ۴: ما باید سواد سلامت و اطلاعات آموزشی را بهبود بخشیم. در اوایل شروع هریمیاری اطلاعاتی بیش از حدی به وجود می‌آید، که برخی از این اطلاعات نادرست و برخی درست است. لذا این عامل منجر به سردرگمی و اغلب انتشار اطلاعات نادرست یا گمراه کننده می‌شود و سردرگمی در برخی از مردم سبب می‌شود که درمان‌های عجیب و غریب یا داستان‌های ترسناکی را باور کنند که درست نباشد و یا بعضی از افراد دیگر نمی‌دانند چه چیزی را باور کنند، همه‌ی این عوامل به دلیل انتشار اطلاعات نادرست است. به دلیل این چالش‌های مبتنی بر اطلاعات، در مورد اینمی‌یا اثربخشی هریمیاری نگرانی یا تردید در مردم به وجود می‌آید. درین صورت انتقال اطلاعات صحیح و رسیدگی به نگرانی‌های مردم اهمیت سواد سلامت را نشان می‌دهد. این درس به معنای اطمینان از این است که همه توانایی یافتن سواد سلامت، درک و استفاده از اطلاعات بهداشتی برای تصمیم‌گیری خوب در مورد سلامتی، برای حفظ سلامت خود و دیگران را پیدا کنند و اطلاعات سلامتی را درک کنند، به این صورت که اطلاعات درست را از نادرست جدا کنند و در انتخاب‌های سالم احساس اطمینان کنند. براین اساس سواد سلامت کلید حفظ سلامت و این نگه داشتن همه افراد در مواجهه با همه‌گیری‌های آینده یا سایر بحران‌های بزرگ بهداشتی در آینده است.

درس ۵: باید از نفوذ عوامل اجرایی در تجزیه و تحلیل سلامت عمومی برای رسیدگی به مشکلات روانی اجتماعی استفاده شود. با توجه به پیچیدگی پویایی‌های روان‌شناختی و رفتاری در بین افراد پیامدهای اجتماعی-اقتصادی این بیماری‌ها بر رفاه ذهنی و جسمی افراد تأثیر می‌گذارد. زیرا عوارض ناشی از بیماری‌ها باعث ایجاد احساس تنها‌ی، تحریک‌پذیری، بی قراری و عصبی شدن در جمعیت عمومی می‌شود و ازدواج اجتماعی را به دنبال دارد. این عوامل به افزایش سطح استرس، علائم اضطراب و افسردگی کمک می‌کند. بنابراین برای شناسایی پیامدهای منفی بالقوه ناشی از ازدواج اجتماعی پویا و شناسایی عوامل خطر و محافظتی برای ترسیم توصیه‌ها و راه حل‌های پیشگیرانه برای مشکلات نوظهور مؤثر بر سلامت جوامع باید تمامی افراد جامعه به صورت مشارکتی از قبیل خود افراد، معلمان، مریبان و مدیران آموزشی، خانواده‌ها، دولت، متخصصان سلامت، رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی به شناسایی نیازها و ترویج راه حل‌های قابل اجرا در این زمینه‌ها با یکدیگر همکاری کنند.

بحث

یافته‌های تحقیقی حاکی از آن بود که زنان با توکل به خدا و امیدواری به آینده تحمل شرایط را برای خود و خانواده‌شان راحت‌تر کرده‌اند که این نتیجه با نتایج پژوهش‌های برخی از محققان مغایرت دارد (Li et al, 2020)، که نشان دادند شیوع ویروس کرونا منجر به کاهش میزان امیدواری شده است. درکل می‌توان چنین بیان داشت که زنان سرپرست خانوار روستایی به عنوان قشری مهم و تاثیرگذار در جامعه در معرض بحران کرونا پیامدهای قابل توجهی همانند مشکلات

روحی و روانی، کاهش کیفیت زندگی کاری و بی‌ثباتی شغلی، امیدواری، خوشبینی و تاب‌آوری، خودکارآمدی و ترس از آینده را ایجاد کرده است که بعضی از این پیامدها مثل مشکلات روحی و روانی می‌تواند آسیب‌های جبران ناپذیری را برای خانواده‌ها به همراه داشته باشد. بنا بر هدف اصلی پژوهش، بررسی و تحلیل پیامدهای روانشناسی کووید ۱۹ و تأثیر آن‌ها بر سلامت روان زنان سرپرست خانوار روانستایی در دوران بعد از کرونا منجر به مشکلات و پیامدهای متعدد روان‌شناختی در بعد فردی، اجتماعی این قشر از زنان گردیده است. از آنجایی که اکثر زنان سرپرست خانوار درآمد پایینی دارند و بخصوص آنها ای که در مناطق روانستایی زندگی می‌کنند به عنوان جمعیت آسیب‌پذیر در برابر تأثیر نامطلوب روانی در مقایسه با سایر جمعیت‌ها می‌باشند. این عامل بر زندگی روزمره آن‌ها حتی در دوران پسا کرونا تأثیر گذاشته و مشکلات حاد روحی و روانی را برای آن‌ها ایجاد کرده است. یافته‌ی حاصل نشان داد که پیدایش کرونا و عوارض بعد از آن سبب تغییرات زندگی کاری روزمره و همچنین مشکلات مالی زنان روانستایی و سرپرست خانوار شد. یافته‌ی حاصل با نتایج al Sapbamrer et (2022) که بیان داشتند که بحران کرونا بر زندگی روزمره، زندگی کاری روانستاییان و سلامت روان کشاورزان تأثیر گذاشته و پیامدهای منفی را ایجاد کرده است، همخوانی دارد. نتایج نشان داد که بعضی از پیامدهای ویروس کرونا همانند استرس، اضطراب، افسردگی و فرسودگی در افراد به طور معناداری افزایش یافته است. بنابراین بیماری کووید-۱۹ علاوه بر علائم جسمی و مرگ‌ومیر، اثرات منفی روان‌شناختی مانند اضطراب، افسردگی، تنها‌یی، استرس و ترس هم به دنبال داشته است (Liu et al., 2020)، که با نتایج تحقیق حاضر مطابقت دارد. افسردگی (Meuwissen et al., 2021; Rajkumar, 2020; Duan et al., 2020; Liu et al., 2020) و استرس (Sameer et al., 2020; Rose et al., 2022) و استرس (Liu et al., 2020; Rose et al., 2022) در بسیاری از مطالعات دیگر نیز مورد تأکید قرار گرفته است.

نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف کلی بررسی پیامدهای روانی کووید ۱۹ بر زنان روانستایی سرپرست خانوار شهرستان کنگاور و ارائه درس‌هایی از همه‌گیری کووید ۱۹ در خصوص این قشر آسیب‌پذیر روانستایی انجام شد. در این پژوهش از پارادایم کیفی و با روش پدیدارشناسی استفاده شد. نتایج این پژوهش ۷ پیامد اصلی شامل؛ پیدایش مشکلات روحی و روانی، کاهش کیفیت زندگی کاری و بی‌ثباتی شغلی، امیدواری، خوشبینی و تاب‌آوری، خودکارآمدی و ترس از آینده را در تجربیات مشارکت‌کنندگان نشان داد. نتایج حکایت از این واقعیت دارد که بیماری کووید ۱۹ مشکلات روانی بسیاری را برای عموم افراد جامعه بالاخص زنان روانستایی ایجاد کرده است. به نوعی در شرایط بعد از دوران پسا کرونا علاوه بر درخطر بودن سلامت جسمی، ابعاد دیگر سلامت، از جمله سلامت روان افراد جامعه علی الخصوص قشر زنان سرپرست خانوار به شدت تحت تأثیر این بیماری و پیامدهای روانشناسی در چنین موقعیتی قرار گرفته است. از این‌رو می‌طلبید که با آسیب‌شناسی دقیق پیامدهای روانشناسی توسط متخصصان و پژوهش‌گران یک برنامه‌ریزی جامع، استاندارد، مدون و علمی در راستای سلامت روان زنان سرپرست تدوین و ارائه گردد. بنابراین تا زمانی که پیامدهای روانشناسی در دوران پسا کرونا پایدار باشد، زندگی امن و راحت، الگوهای زندگی روزمره و رفتارهای اوقات فراغت مردم قابل تغییر است و برای حفظ و ثبت سلامت جسمی و روانی اتخاذ درس‌هایی برای مقابله با بیماری‌های همه‌گیر در آینده مهم تلقی می‌شود. مطابق با درس‌های ارائه شده ضروری برای مهار یا مدیریت پیامدهای روان‌شناختی بر سلامت روان زنان سرپرست خانوار روانستایی در دوران پساکرونا می‌توان مواردی از قبیل: ایجاد یک سامانه منظم و منسجم جهت ساماندهی این قشر از زنان دارای

مشکلات روانی برای این بیماری، توسط عوامل اجرایی به منظور لزوم آشنایی زنان روانی با انواع اختلالات روان‌شناختی از طریق گنجاندن درس‌هایی در زمان‌همه‌گیری هر ویروس در جهت مقابله‌سازی و تبدیل چالش‌ها به فرصت در دوران پساکرونا ضروری تلقی می‌شود.

حامی مالی

این اثر حامی مالی نداشته است.

سهم نویسنده‌گان در پژوهش

نویسنده‌گان در تمام مراحل و بخش‌های انجام پژوهش سهم برابر داشتند.

تضاد منافع

نویسنده‌گان اعلام می‌دارند که هیچ تضاد منافعی در رابطه با نویسنده‌گی و یا انتشار این مقاله ندارند.

تقدیر و تشکر

نویسنده‌گان از همه کسانی که در انجام این پژوهش به ما یاری رساندند، بهویژه کسانی که کار ارزیابی کیفیت مقالات را انجام دادند، تشکر و قدردانی می‌نمایند.

منابع

علیزاده بیرجندی، زهرا؛ غنچه‌ای، محدثه؛ حکم آبادی، فاطمه و موسویان، سیده زهرا. (۱۳۹۹). بررسی رابطه بین اضطراب ناشی از کرونا و پیامدهای آن بر سلامت روان کارکنان. *سنجهش و پژوهش در مشاوره و روانشناسی*، ۲(۴)، ۲۱-۳۲.
[doi: 10.22059/IJAEDR.2015.55517](https://doi.org/10.22059/IJAEDR.2015.55517)

عسگری، محمد؛ چوبداری، عسگر و برجلی، احمد. (۱۴۰۰). تحلیل مضامین ابعاد سلامت روان متأثر از همه‌گیری ویروس کرونا: پژوهشی کیفی. *روان‌شناسی بالینی* ۱۳(۲)، ۹۷-۱۱۰.
[doi: 10.22075/jcp.2020.21008.1928](https://doi.org/10.22075/jcp.2020.21008.1928)

جمشیدی، معصومه و جمشیدی، علیرضا. (۱۴۰۱). جهان جدید: تجربه زیسته فعالان بخش کشاورزی از بحران‌همه‌گیری کووید ۱۹ (مورد مطالعه: شهرستان چرداول - استان ایلام). *پژوهش‌های روانی*، ۱۳(۴)، ۵۷۶-۵۹۷.
[doi: 10.22059/jrur.2022.344215.1749](https://doi.org/10.22059/jrur.2022.344215.1749)

شهیاد، شیما و محمدی، محمدتقی. (۱۴۰۱). آثار روان‌شناختی گسترش بیماری کووید-۱۹ بر وضعیت سلامت روان افراد جامعه: مطالعه مروری. *طب نظامی*، ۲(۲۲)، ۱۸۴-۱۹۲.
[doi: 10.30491/JMM.22.2.184](https://doi.org/10.30491/JMM.22.2.184)

شمس الدینی، علی و امیری فهیانی، محمد رضا. (۱۴۰۱). تحلیل عدم قطعیت‌های آینده تابآوری اجتماعی جوامع روانی با کاوش در واقعیت‌های موجود در چهار جوب برنامه‌ریزی ستاریو (مورد مطالعه: روانی فهیان شهرستان ممسنی). *پژوهش‌های روانی*، ۱۳(۴)، ۵۹۸-۶۱۷.
[doi: 10.22059/jrur.2022.340735.1729](https://doi.org/10.22059/jrur.2022.340735.1729)

References

- Alizadeh Birjandi, Z., Ghonchei, M., Hokambadi, F., & Moussavian, S.Z. (2020). Investigating the relationship between anxiety caused by Corona and its consequences on the mental health of employees. *Assessment and Research in Counseling and Psychology*, 2(4), 21-32.
[doi: 10.22059/IJAEDR.2015.55517](https://doi.org/10.22059/IJAEDR.2015.55517) [In persian].
- Arora, T., & Grey, I. (2020). Health behavior changes during COVID-19 and the potential consequences: A mini-review. *J. Health Psychol*, 25, 1155–1163. [doi: 10.1177/1359105320937053](https://doi.org/10.1177/1359105320937053)

- Asgari, M., Choobdari, A., & Borjali, A. (2021). Content analysis of mental health dimensions affected by the coronavirus pandemic: a qualitative study. *Clinical Psychology*, 13(2), 97-109. doi: 10.22075/jcp.2020.21008.1928. [In persian].
- Australian Institute of Health and Welfare. Rural & Remote Health; Cat No. PHE 255. 2020. Available online: <https://www.aihw.gov.au/reports/phe/193/rural-remote-health/contents/access-to-health-care> (accessed on 27 February 2020).
- Bauer, L.L., Seiffer, B., Deinhart, C., Atrott, B., Sudeck, G., & Hautzinger, M. (2020). Associations of exercise and social support with mental health during quarantine and social-distancing measures during the COVID-19 pandemic: A cross-sectional survey in Germany. *MedRxiv*, 1-18. doi: 10.1101/psychres.2022.114559
- Brooks, S. K., Webster, R. K., Smith, L.E., Woodland, L., Wessely, S., Greenberg, N., & Rubin, G. J. (2020). The Psychological Impact of Quarantine and How to Reduce It: Rapid Review of the Evidence. *Lancet*, 395(10227): 912-920. DOI: 10.1016/S0140-6736(20)30460-8
- Cacioppo, J. T., & Cacioppo, S. (2018). *Loneliness in the modern age: An Evolutionary Theory of Loneliness* (ETL). In J. M. Olson (Ed.), *Advances in Experimental Social Psychology* (Vol. 58) (pp. 127–197). Academic Press. doi.org/10.1016/bs.aesp.2018.03.003.
- Cacioppo, J. T., & Hawkley, L. C. (2009). Perceived social isolation and cognition. *Trends in Cognitive Sciences*, 13(10), 447–454. doi.org/10.1016/j.tics.2009.06.005.
- Darnhofer, I. (2020). Farm resilience in the face of the unexpected: lessons the COVID-19 pandemic. *Agric Human Values*, 37(3), 605–606. doi:10.1007/s10460-020-10053-5.
- Duan, H., Yan, L., Ding, X., Gan, Y., Kohn, N., & Wu, J. (2020). Impact of the COVID-19 pandemic on mental health in the general Chinese population: Changes, predictors and psychosocial correlates. *Psychiatry Research*, 293, 1-9. doi: 10.1016/j.psychres.2020.113396
- Ellis, G.D., Jiang, J., Freeman, P.A., Lacanienta, A., & Jamal, T. (2021). Leisure as immediate conscious experience: Foundations, evaluation, and extension of the theory of structured experiences. *J. Leis. Res.*, 51, 581–600. doi:10.1080/00222116.2020.1754735
- Findlay, L.C., Arim, R., & Kohen, D. (2020). Understanding the Perceived Mental Health of Canadians during the COVID-19 Pandemic. *Health Rep*, 31, 22–27. doi:10.1139/facets-2021-0078
- Fisher, J.R., Tran, T.D., Hammargerg, K., Sastry, J., Nguyen, H., Rowe, H., Popplestone, S., Stocker, R., Stubber, C., & Kirkman, M. (2020). Mental health of people in Australia in the first month of COVID-19 restrictions: A national survey. *Med. J. Aust*, 213, 458–464. doi: 10.5694/mja2.50831.
- Guba, L. (1994). Competing Paradigms in Qualitative Research Handbook of Qualitative Research - Free download as Word Doc.
- Hiscott, J., Alexandridi, M., Muscolini, M., Tassone, E., Palermo, E., Soultzoti, M., & Zevini, A. (2020). The Global Impact of the Coronavirus Pandemic. *Cytokine & Growth Factor Reviews*, 53, 1- 9. DOI: 10.1016/j.cytogfr.2020.05.010
- Hossain, M.M., Sultana, A., & Purohit, N. (2020). Mental health outcomes of quarantine and isolation for infection prevention: a systematic umbrella review of the global evidence. *Epidemiology Health*, 42, e2020038. DOI: 10.4178/epih.e2020038
- Jafari, N., Araghieh, A., Oshare, A., Dawani, M., & Moghaddisi, H. (2022). Mental health of elementary school students in the Corona pandemic; the key role of health literacy. Research in curriculum planning. *Knowledge and research in educational sciences-curriculum planning*, 19(45), 152-165. doi. org/ 10.30486/JSR.2022.1940261.1985.
- Jamshidi, M., & Jamshidi, A. (2023). The New World: Lived Experience of Agricultural Workers about the Covid-19 Pandemic Crisis (Case Study: Chardavol Township). *Journal of Rural Research*, 13(4), 576-597, doi: 10.22059/jrur.2022.344215.1749. [In Persian].
- Jenkins, E.K., McAuliffe, C., Hirani, S., Richardson, C., Thomson, K.C., McGuinness, L., Morris, J., Kousoulis, A., & Gadermann, A. (2021). A portrait of the early and differential mental health impacts of the COVID-19 pandemic in Canada: Findings from the first wave of a nationally representative cross-sectional survey. *Prev. Med*, 145, 106333. DOI: 10.1016/j.ypmed.2020.106333
- Kangavar County Welfare Department Statistics. 2022.

- Li, H., Lv, L., Zuo, J., Bartsch, K., Wang, L., & Xia, Q. (2020). Determinants of public satisfaction with an Urban Water environment treatment PPP project in Xuchang, China. *Sustain. Cities Soc.*, 60, 102244. DOI:10.1016/j.scs.2020.102244
- Liu, N., Zhang, F., Wei, C., Jia, Y., Shang, Z., Sun, L., Wu, L., Sun, Z., Zhou, Y., Wang, Y. (2020). Prevalence and predictors of PTSS during COVID-19 outbreak in China hardest-hit areas: Gender differences matter. *Psychiatry Res.*, 287, 112921. DOI: 10.1016/j.psychres.2020.112921
- Lokot, M., & Avakyan, Y. (2020). Intersectionality as a lens to the COVID-19 pandemic: Implications for sexual and reproductive health in development and humanitarian contexts. *Sex. Reprod. Health Matters*, 28, 1764748 DOI: 10.1080/26410397.2020.1764748
- Marroquín, B., Vine, V., & Morgan, R. (2020). Mental health during the COVID-19 pandemic: Effects of stay-at-home policies, social distancing behavior, and social resources. *Psychiatry Res.*, 293, 113419. DOI: 10.1016/j.psychres.2020.113419
- Mazza, C., Ricci, E., Biondi, S., Colasanti, M., Ferracuti, S., Napoli, C., & Roma, P. A. (2020). Nationwide Survey of Psychological Distress among Italian People during the COVID-19 Pandemic: Immediate Psychological Responses and Associated Factors. *Int. J. Env. Res. Public Health*, 17, 3165. DOI: 10.3390/ijerph17093165
- Meredith, D., McNamara, J., van Doorn, D., & Richardson, N. (2020). Essential and vulnerable: implications of Covid-19 for farmers in Ireland. *J Agromedicine*, 25(4), 357-61. doi: 10.1080/1059924X.1814920
- Meuwissen, M., Feindt, P., Slijper, T., Spiegel, A., Finger, R., deMey, Y., Paas, W., Termeer, K., Poortvliet, P., & Peneva, M. (2021). Impact of COVID-19 on farming systems in Europe through the lens of resilience thinking. *Agric. Syst.*, 191, 103152. DOI: 10.1016/j.agrsy.2021.103152
- Morrow, R., Rodriguez, A., & King, N. (2015). Colaizzi's descriptive phenomenological method. *Psychologist*, 28 (8), 643–644.
- National Divisions Database, Official website of the Ministry of Interior of Iran. 2021.
- Park, C.L., Russell, B.S., Fendrich, M., Finkelstein-Fox, L., Hutchison, M., & Becker, J. (2020). Americans' COVID-19 Stress, Coping, and Adherence to CDC Guidelines. *J. Gen. Intern. Med.*, 35, 2296–2303. DOI: 10.1007/s11606-020-05898-9
- Pierce, M., Hope, H., Ford, T., Hatch, S., Hotopf, M., John, A., Kontopantelis, E., Webb, R., Wessely, S., & McManus, S. (2020). Mental health before and during the COVID-19 pandemic: A longitudinal probability sample survey of the UK population. *Lancet Psychiatry*, 7, 883–892. DOI: 10.1007/s11606-020-05898-9
- Qiu, J., Shen, B., Zhao, M., Wang, Z., Xie, B., & Xu, Y. A. (2020). nationwide survey of psychological distress among Chinese people in the COVID-19 epidemic: implications and policy recommendations. *General psychiatry*, 33(2): 1-3. DOI: 10.1136/gpsych-2020-100213
- Rajkumar, R. P. (2020). COVID-19 and mental health: A review of the existing literature. *Asian journal of Psychiatry*, 52, 102066. DOI: 10.1016/j.ajp.2020.102066
- Rose, D. C., Shortland, F., Hall, J., Hurley, P., Little, R., Nye, C., & Lobley, M. (2022). The Impact of COVID-19 on Farmers' Mental Health: A Case Study of the UK. *Journal of agromedicine*, 1–19. doi.org/10.1080/1059924X.2022.2137616
- Sameer, A. S., Khan, M. A., Nissar, S., & Banday, M. Z. (2020). Assessment of Mental Health and Various Coping Strategies among general population living Under Imposed COVID-Lockdown Across world: A Cross-Sectional Study. *Ethics, Medicine and Public Health*, 15, 100571. DOI: 10.1016/j.jemep.2020.100571
- Santomauro, D.F., Mantilla Herrera, A.M., Shadid, J., Zheng, P., Ashbaugh, C., Pigott, D.M., Abbafati, C., Adolph, C.; Amlag, J.O., & Aravkin, A.Y. (2021). Global prevalence and burden depressive and anxiety disorders in 204 countries and territories in 2020 due to the COVID-19 pandemic. *Lancet*, 398, 1700–1712. DOI: 10.1016/S0140-6736(21)02143-7
- Sapbamrer, R., Chitrakul, J., Sirikul, W., Kitro, A., Chaiut, W., & Panya, P. (2022). Impact of COVID-19 pandemic on daily lives, agricultural working lives, and mental health of farmers in northern Thailand. *Sustainability*, 14(3), 1189. doi.org/10.3390/su14031189

- Shahyad, Sh., & Mohammadi, M.T. (2020). Psychological effects of the spread of COVID-19 on the mental health status of individuals in the community: A review study. *Journal of Military Medicine*, 22(2), 184-192. doi: 10.30491/JMM.22.2.184. [In Persian].
- Shakespeare-Finch, J., Bowen-Salter, H., Cashin, M., Badawi, A., Wells, R., Rosenbaum, S., & Steel, Z. (2020). COVID-19: An Australian Perspective. *J. Loss Trauma*, 25, 662–672. DOI: 10.1080/15325024.2020.1780748
- Shams Al-Dini, A., & Amiri Fahlian, M. R. (2023). Analyzing the Future Uncertainties of Social Resilience of Rural Communities by Exploring the Existing Realities in the Framework of Scenario Planning (Case Study: Fahlian Village). *Journal of Rural Research*, 13(4), 598-617. DOI:10.22059/jur.2022.340735.1729. [In Persian]
- Smith, L., Jacob, L., Yakkundi, A., McDermott, D., Armstrong, N.C., Barnett, Y., López-Sánchez, G.F., Martin, S., Butler, L., & Tully, M.A. (2020). Correlates of symptoms of anxiety and depression and mental wellbeing associated with COVID-19: A cross-sectional study of UK-based respondents. *Psychiatry Res*, 291, 113138. DOI: 10.1016/j.psychres.2020.113138.
- Stanton, R., To, Q.G., Khalesi, S., Williams, S.L., Alley, S.J., Thwaite, T.L., Fenning, A.S., & Vandelanotte, C. (2020). Depression, Anxiety and Stress during COVID-19: Associations with Changes in Physical Activity, Sleep, Tobacco and Alcohol Use in Australian Adults. *Int. J. Environ. Res. Public Health*, 17, 4065. DOI: 10.3390/ijerph17114065
- United Nations. Policy Brief: The Impact of COVID-19 on Women; United Nations: New York, NY, USA, 2020.
- Verhoeven, A.A., Adriaanse, M.A., de Vet, E., Fennis, B.M., & de Ridder, D.T. (2015). It's my party and I eat if I want to. Reasons for unhealthy snacking. *Appetite*, 84, 20–27. DOI: 10.1016/j.appet.2014.09.013
- Vindegaard, N., & Benros, M. E. (2020). COVID-19 pandemic and mental health consequences: systematic review of the current evidence. *Brain, Behavior, and Immunity*, 89, 531-542. DOI: 10.1016/j.bbi.2020.05.048
- Wood, L.J., Boruff, B.J., & Smith, H.M. (2013). *When Disaster Strikes . . . How communities cope and adapt: A social capital perspective*. In *Social Capital: Theory, Measurement and Outcomes*. Nova Science Publishers, Inc.: New York, NY, USA.
- Xiao, J., Zhao, J., Luo, Z., & Liu, F. (2022). Greenwood, D. The impact of built environment on mental health: A COVID-19 lockdown perspective. *Health Place*, 77, 102889. DOI:10.1016/j.healthplace.2022.102889
- Yazd, S.D., Wheeler, S.A., & Zuo, A. (2019). Key risk factors affecting farmers' mental health: a systematic review. *Int J Environ Res Public Health*, 16(23), 4849. doi:10.3390/ijerph16234849.
- Ziersch, A.M., Baum, F., Darmawan, I.G., Kavanagh, A.M., & Bentley, R.J. (2023). Social capital and health in rural and urban communities in South Australia. *Aust. N. Z. J. Public Health*, 33, 7–16. DOI: 10.1111/j.1753-6405.2009.00332.x